

CURTEA
DE APEL CHIȘINĂU

2043, mun. Chișinău, str. Teilor 4
www.instante.justice.md; e-mail: cac@justice.md
Tel. (022) 409-209; Fax: (022) 635-355

CHISINAU
COURT OF APPEAL

4 Teilor str., Chișinău 2043
www.instante.justice.md; e-mail: cac@justice.md
Tel. (022) 409-209; Fax: (022) 635-355

№ 4-35/3-868 din 29.04.2021

№ dos. 3a-393/20//2-17212877-02-3a-15032021

Curtea Constituțională a RM
Or. Chișinău, str. Alexandru Lăpușeanu nr. 28
MD – 2004

În procedura Curții de Apel Chișinău se află spre examinarea acțiunea civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Pojoga Iulian către Consiliul mun. Chișinău.

La data de 02.04.2021, av. Lazari Constantin în interesele lui Pojoga Iulian, a depus cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale în vederea verificării constituționalității art.140 Cod Administrativ.

Prin Încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2021, s-a admis cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale în vederea verificării constituționalității art. 140 Cod Administrativ.

Prin urmare, Curtea de Apel Chișinău vă expediază **Sesizarea** depusă de Lazari Constantin și **Încheierea Curții de Apel Chișinău din 14.04.2021**, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Pojoga Iulian vs Consiliul Municipal Chisinau.

Anexă:

Cerere de chemare în judecată.

Cerere de concretizare a acțiunii.

Hotărârea din 12.01.2021.

Cerere de apel.

Cerere de apel Motivată.

Referință.

Încheiere din 14.04.2021

Cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate (în original);

Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate (în original);

Judecător

Minciuna Anatolie

10:00
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
A REPUBLICII MOLDOVA
Intrare Nr. 1009
"05" "05" 2021

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

Str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,
Chișinău MD 2004,
Republica Moldova

**SESIZARE
PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE**

prezentată în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) și lit. g) din Constituție

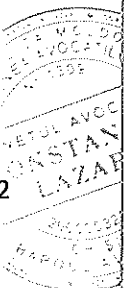
I – AUTORUL SESIZĂRII

1. Nume: **LAZARI** 2. Prenume: **Constantin**

3. Funcția: Avocat/profesor

4. Adresa: Strada Al. Pușkin, 52, of. 17, mun. Chișinău, MD – 2005

5. Tel. e-mail: *constantin_l@mail.ru*

II – OBIECTUL SESIZĂRII

Considerăm ca fiind neconstituțional:

articolul 140 – Puterea lucrului decis al actelor administrative individuale:

- *Un act administrativ individual obține puterea lucrului decis atunci când nu mai poate fi contestat nici pe cale prealabilă, nici prin acțiune în instanța de judecată competentă. Dacă un act administrativ individual are mai mulți destinatari sau mai multe persoane sînt afectate de acesta, puterea lucrului decis poate surveni în momente diferite pentru fiecare din aceste persoane.*

din Codul administrativ

prin prisma articolelor 1 alin. (3), 4 alin. (2), 7, 20, 23 și 46 din Constituție,
reieșind din

principiile de bază ale statului de drept:

al legalității, cel al aplicării prioritare a tratatelor internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte, accesul la justiție, prioritatea normelor constituționale, calitatea legii, protecția dreptului de proprietate,
și, *îndeosebi,*

sintagma – puterea lucrului decis –

NU corespunde celor trei criterii de calitate a legii – accesibilitate, previzibilitate și claritate – conform cărora, norma de drept trebuie să fie formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite,

această ÎMBINARE DE CUVINTE:

– puterea lucrului decis –

este STRĂINĂ limbii române, limbii franceze, cât și limbii latine,

această frază este neînțeleasă de cetățenii Republicii Moldova,

EA

fiind neînțeleasă și de specialiștii ai limbii române.

III – CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI

La prezent,

pe rolul Curții de Apel Chișinău se află dosarul nr. 2-17212877-02-3a-15032021 care urmează să examinează apelurile înaintate de P. Iu., B. A. și B. O. împotriva hotărârii judecătorecii Chișinău, sediul Rîșcani, din 12 ianuarie 2021 (dosarul de contencios administrativ nr. 3-1658/2019).

III.1

În argumentarea cererii de apel autorul sesizării a menționat:

- instanța de judecată s-a **ÎNCURCAT** în construcțiile demolate anterior și construcțiile **EXISTENTE la prezent**, când a stabilit:

*Respectiv, instanța de judecată consideră că, anularea unui act administrativ individual, care a obținut puterea lucrului decis (art. 140 Cod administrativ) și a generat efecte juridice prin înregistrarea dreptului de proprietate a O. B. și a lui A. B., asupra terenului din str. *****, mun. Chișinău, ca urmare a constatării unei suprapuneri de 2,52 m.p. asupra unei construcții, care a fost construită anume de fostul proprietar al acestei construcții – este inechitabilă și ilegală. Or, cel care a încălecat hotărârea între loturile vecine este anume proprietarul construcțiilor de pe terenul din str. ***** U. G. (actualmente reclamantul P. Iu.) (fila 12, alin. 4 al Hotărârii din 12.01.2021).*

Din acest considerent am și explicat, *cronologic*, cum au decurs evenimentele.

Confirm documentelor:

- Регистрационное удостоверение на право владения строениями;
- Pașaportul tehnic din 1990;
- Contractul din 15.06.1950 (eliberat din Arhivă);
- Actul de primire în exploatare a casei din 1957;
- Hotărârea și Procesul verbal al Comitetului executiv Lenin din 1957 și
- celor **DOUĂ scheme** de amplasare a construcțiilor (eliberate din Dosarul cadastral)

se confirmă

existența **ACTUALELOR** construiți încă din anii 1950 până la prezent.

Aceste CONSTRUCȚII au fost CONSTRUITE de către U. G. (bunelul lui P. Iu.), a cărui proprietar ACTUAL este P. Iu., fapt ce se CONFIRMĂ și prin Registrul bunurilor imobile, unde ELE - construcțiile actuale – sunt înregistrate.

AMINTESC:

- în perioada anilor 1944 – 1991, Republica Moldova era una din republicile unionale ale Uniunii Sovietice (URSS);
- **PĂMÂNTUL**, în URSS (în această perioadă), era proprietatea STATULUI,
- **cetățenilor**, care-și construiau case de locuit, li se transmitea teren/loturi (prin Decizia autorităților publice locale) doar pentru construcție și terenul aferent casei – **cetățenii** AVÂND doar dreptul de POSESIE și de **FOLOSINȚĂ**,
iar dreptul de **DISPOZITIE**
asupra pământului/terenului – transmis în posesie și folosință - continua să rămână al statului (mai mult ca atât, terenurile NU ERAU DIVIZATE, iar cetățenii NU ERAU împrietăriți).

Republica Moldova a apărut ca stat pe arena internațională doar la 27 august 1991, odată cu adoptarea Declarației de independență și **TOATE** actele legislative:

- Codul funciar, Constituția, Codul civil etc. au fost adoptate ulterior.

În Uniunea Sovietică (URSS) tot erau acte legislative: Constituție, Cod civil etc. – în care tot era prevăzut EXPLICIT că dreptul de proprietate este constituit din: dreptul de posesiune, de folosință și de dispoziție !!!

Concluzionăm:

- **CONSTRUCTIILE actuale** – care aparțin cu drept de proprietate lui P. Iu. – au fost construite **LEGAL** în anii 1950 -1960, fiind date în exploatare în mod legal, ele au fost **RECEPTIONATE** de către organul cadastral teritorial, fiind înregistrate și lor li s-au atribuit NUMĂR CADASTRAL DE ÎNREGISTRARE, de către organul cadastral – actualmente Agenția Servicii Publice, *Departamentul Cadastru*.

Adresa juridică a acestor construcții este unică – *mun. Chișinău, str. ******, **69**.

III.2

Vecinii – soții B. A. și B. O. – și-au demolat construcțiile lor (care le aparțineau, fiind situate în *mun. Chișinău, str. ******, **67**), în anul 2002.

Deoarece, construcțiile familiei B. **ERAU PRACTIC LIPITE**

(fiind construite perete în perete)

de UNELE din construcțiile care aparțineau lui U. G., familia B. a și solicitat **ACORDUL vecinului** – U. G. la demolarea propriilor construcții ce le aparțineau.

U. Ga. i-a **PERMIS** vecinului B. să-si DEMOLEZE propriile construcții, doar cu unica CONDITIE - să FIE PĂSTRATE INTACTE construcțiile sale, care-i aparțin lui U. Ga., ceea ce și s-a realizat.

Concluzionăm:

- după demolarea construcțiilor ce-i aparțineau familiei B., construcțiile care-i aparțineau lui U. G. - **AU RĂMAS INTACTE**, aceleași (**ELE nu și-au schimbat parametrii**).

III.3

Până în anul 2004,

atât terenul de care se folosea familia B. cât și terenul de care se folosea familia U., era proprietatea municipiului Chișinău (!).

III.4

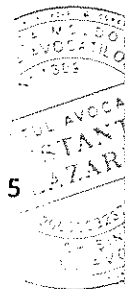
Conform Deciziei nr. 6/54-1 din 24 februarie 2004 a Consiliului Municipal Chișinău *Cu privire la autentificarea dreptului deținătorilor de teren și aprobarea planurilor cadastrale ale loturilor de pământ aferente caselor de locuit particulare din municipiul Chișinău și Anexei* la decizie, sub numărul 188, este indicată **B. O.** str.***** , 67, codul cadastral *****.

Prin acest act administrativ se confirmă legalitatea de folosire a lotului - Contractul de folosință pe termen nelimitat nr. 75-50 din 15-JUN-50 (*Suprafața legală fiind de 0,06 ha.*).

Pe când suprafața *de facto* precizată ca urmare a inventarierii terenului în ha. constituie, deja, - 0,065.

Concluzionăm:

- lui B. O. i s-a transmis în proprietate o suprafață de teren mai mare cu 0,065 ha !

În punctul 4 al Deciziei nr. 6/54-1 se menționează:

- *Se aprobă planurile cadastrale ale terenurilor aferente caselor de locuit particulare, conform anexelor nr. 1.1 – 3.4 la prezenta decizie,*

iar

în punctul 7 al Deciziei nr. 6/54-1 se prevede:

- *Direcția generală arhitectură și urbanism, în baza actelor prezentate de către beneficiari, va asigura elaborarea schemei de situație a hotarelor terenului necesar pentru exploatarea imobilului, pornind de la normele urbanistice și regulile de construcție în vigoare.*

La examinarea pricinii în instanța de fond, reprezentantul Consiliului municipal Chișinău, în ședința de judecată, a declarat:

- *ALTE careva DOCUMENTE Consiliul și Primăria municipiului Chișinău, cu referire la loturile de pământ aferente caselor de locuit, inclusiv a lui B. O. din mun. Chișinău str. ***, 67, cod cadastral *****, NU detin, nu există, deoarece s-a efectuat privatizarea masivă și careva Acte de stabilire a hotarelor pe teren nu există, asemenea operațiuni cadastrale NUS-AU EFECTUAT.*

Persoana terță - Agenția Servicii Publice, Departamentul Cadastru - ne informează despre:

- OBLIGATIVITATEA autorităților publice locale de a efectua măsurările pe teren și
- de a întocmi Actul de stabilire a hotarelor,

conform prevederilor legale stabilite în art. 15/2 a Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25.02.1998

și

a pct. 22, 28 din Instrucțiunea cu privire la modul de executare a lucrărilor cadastrale la nivel de teren.

Concluzionăm:

- Consiliul municipal Chișinău RECUNOASTE că pe motivul efectuării privatizării masive NU AU FOST RESPECTATE prevederile legale stabilite în Legea cadastrului bunurilor imobile și în Instrucțiunea cu privire la modul de executare a lucrărilor cadastrale la nivel de teren NEFIIND efectuate măsurările pe teren și NEFIIND întocmite Actele de stabilire a hotarelor.

III.5

Drept CONSECINȚĂ a ilegalităților,

săvârșite de Consiliul municipal Chișinău și de Primăria municipiului Chișinău, mai exact, - a Direcția generală arhitectură și urbanism, care NU A ÎNDEPLINIT nici punctul 7 al propriei Deciziei nr. 6/54-1, cât și art. 15/2 a Legii cadastrului bunurilor imobile, inclusiv pct. 22, 28 din Instrucțiunea cu privire la modul de executare a lucrărilor cadastrale la nivel de teren)

- lui B. O. și lui B. A. li s-a ATRIBUIT, în mod ilegal, și o porțiune de teren DE SUB CASA/CONSTRUCTIA actuală, existentă (la prezent) a lui P. Iu., înregistrată la organul cadastral teritorial cu dreptul de proprietate,

și,
NICIDECUM,

NU este vorba despre o altă careva construcție (după cum GRESIT interpretează instanța).

Explicăm și mai simplu:

- construcția (construcțiile) lui U. G., construită/e LEGAL în anii 1950, dată/e în exploatare în anii 1960, ce au fost luate la evidență de organul cadastral al Republica Moldova fiind ÎNREGISTRATĂ/E în Registrul bunurilor imobile.

Aceste construcții

CONTINUĂ să se afle pe TERENUL care i-a fost DAT/ATRIBUIT lui U. G. – anume pentru construcția casei – de care el se folosește, îl are în posesie din anii 1950, până la prezent (*transmis și succesorilor lui*).

Doar în anul 2004,

când s-a emis Decizia consiliului municipal Chișinău nr. 6/54-1, lui B. O. și B. A. li s-a atribuit (li s-a dat în proprietate, în mod ilegal)

și

o porțiune din TERENUL DE SUB CASA, ce-ai aparține lui P. Iu., care a fost construită cu PESTE 50 DE ANI ÎN URMĂ (!), de care el și se folosește până la prezent.

Concluzionăm:

- de peste 70 de ani

de la momentul atribuirii în POSESIE și FOLOSINȚĂ a terenului (*1950*) pentru construcția casei,

proprietarul casei constată că O PORȚIUNE din casa lui, s-ar afla, deja, pe un teren STRĂIN (*al unui alt proprietar*),

drept care LUI i s-a acordat (acestui proprietar) doar în anul 2004,

și doar din considerentul

că,

autoritățile publice locale NU au RESPECTAT prevederile legale:

- NU s-au deplasat la fața locului, NU au efectuat măsurările respective pe teren și NU au întocmit Actul respectiv,

ba mai mult ca atât,

- prin Cererea reconvențională, familia B. mai și solicită de la proprietar – *care deține în posesie și folosință de peste 70 de ani terenul de sub casă* - să-i mai achite (?) și o careva rentă contribuție/sumă pe faptul că o porțiune din construcția sa, s-ar afla pe teren străin.

III.6

CIRCUMSTANȚELE menționate mai sus,

sunt confirmate și prin Raportul de Expertiză judiciară la bunul imobil amplasat în mun. Chișinău, sect. centru, str. ***** , 69 al lui P. Iu.

Astfel,

- conform Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. ***** din 13.04.2004 și Certificatului cu privire la dreptul de proprietate asupra cotei-părți din proprietatea comună nr. ***** din 25.10.2017,

bunul imobil este înregistrat în Registrul bunurilor imobile cu suprafața de 0.0650 ha.

Din rezultatul măsurărilor geodezice, efectuate pe data de 08 iunie 2020 de către specialiștii firmei SC "Terralex Grup" S.R.L., suprafața lotului cu numărul cadastral ***** este de 0.0620.

- Sectorul de teren, amplasat pe adresa mun. Chișinău, sect. centru, str. ***** , 67 cu nr. cadastral *****

(*ce aparține lui B. O. și B. A.*),

se suprapune pe sectorul de teren amplasat pe adresa mun. Chișinău, sect. Centru, str. ***** , 69 cu numărul cadastral *****

(*construcțiile fiind înregistrate după P. Iu.*)

Diferența dintre suprafețele juridice și cele fizice în sectoarele de teren cu numerele cadastrale ***** și *****,

conform Anexelor nr. 2.11 și nr. 2.12 la Raportul de expertiză, este de

➤ suprafața de 8.18 m.p.,

dintre care 2.52 m.p. se află sub construcția ce-i aparține lui P. Iu., și este suprapunerea hotarului existent al terenului cu nr. cadastral ***** cu hotarul juridic al terenului cu nr. cadastral *****.

Concluzionăm:

- specialiștii (expertul) împreună cu apelanții, reprezentantul părților și a persoanei terțe, AU IESIT LA FAȚA LOCULUI și au efectuat măsurările respective, prin care au constatat că există a DIFERENȚĂ dintre hotarele juridice și cele fizice (reale) a terenurilor respective;
- în final, s-a constatat și o SUPRAPUNERE de 8.18 m.p. din care 2.52 m.p. se află sub construcția ce-i aparține lui P. Iu., pe care el a construit-o cu peste 50 de ani în urmă până la 2004, când familia B. a fost înproprietărită cu acest teren.

Actul de expertiză **NU A FOST CONTESTAT** de nici o parte a procesului, el fiind acceptat ca fiind o probă veridică, obiectivă și legală.

TOATE aceste circumstanțe **AU** și **FOST EXPLICATE**, *detaaliat*, inclusiv în Cererea de concretizată a cererii de chemare în judecată, înaintată după recepționarea Raportului de expertiză

și astfel,

instanței de judecată i s-au prezentat **SUFICIENTE PROBE** veridice, temeinice, obiective și legale spre a soluționa corect, obiectiv și legal această cauză – *CEEA ce nu s-a realizat*.

III.7

În argumentarea juridică a cererii înaintate, am invocat:

- articolele 1, 3 și 11 din Codul funciar care prevăd expres:
- Autoritățile administrației publice locale atribuie cetățenilor terenuri fără plată, eliberând-le titluri de proprietate: trec în proprietatea cetățenilor sectoarele de teren ocupate de case, ... care li s-au atribuit în conformitate cu legislația ... (art. 11);

Articolele 315, 316, 320, 321, 332 din Codul civil, articolele 1, 4, 7, 46 din Constituție, articolele 1, 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale (*CEDO*) și art. 1 paragraful 1 din Protocolul adițional la *CEDO*).

Argumentul de bază al instanței de judecată

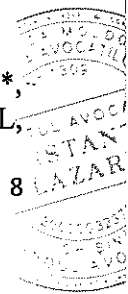
ce ține de respingerea cererii de chemare în judecată privind:

1. anularea parțială a Deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 6/54-1 din 24 februarie 2004 *Cu privire la autentificarea dreptului deținătorilor de teren și aprobarea planurilor cadastrale ale loturilor de pământ aferente caselor de locuit particulare din municipiul Chișinău*, doar în partea ce ține de anexă, la numărul 188, prin care lui B. O. str.*****, 67, codul cadastral al terenului ***** , prin care suprafața terenului 8.18 m. p., dintre care 2.52 m. p. sub construcție, ce-i aparține lui P. Iu. (*în posesie și folosință din anul 1950 până la prezent*), ce este suprapunerea hotarului existent al terenului real cu nr. cadastral ***** cu hotarul juridic al terenului cu nr. cadastral *****,

iar

drept consecință a anulării parțiale a Actului administrativ (*Decizia nr. 6/54-I*),

2. să anulat parțial Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren, nr. ***** , din 13.04.2004, eliberat lui B. O., prin care ei i s-a atribuit în proprietate, **ÎN MOD ILEGAL**,

și suprafața de teren de 8.18 m. p., dintre care 2.52 m. p. sub construcție/casa de locuit, număr cadastral *****, care-i aparține lui P. Iu., casa fiind dată în exploatare în anii 1950, ce constituie/fiind o suprapunere a hotarului existent real al terenului cu nr. cadastral ***** cu hotarul juridic al terenului cu nr. cadastral *****,

a fost

INVOCAREA articolului 140 din Codul administrativ, instanța menționând:

... Respectiv, instanța de judecată consideră că, anularea unui act administrativ individual, care a obținut puterea lucrului decis (art.140 Cod administrativ) și a generat efecte juridice prin înregistrarea dreptului de proprietate a O. B. și a lui A. B., asupra terenului din str.****, ****, mun. Chișinău, ca urmare a constatării unei suprapuneri de ***** m. p. asupra unei construcții, care a fost construită anume de fostul proprietar al acestei construcții – este inechitabilă și ilegală. Or, cel care a încălcat hotarul între loturile vecine este anume proprietarul construcțiilor de pe terenul din str.**** – *****(actualmente reclamantul P. Iu.). Prin urmare, nici un temei legal de anulare a actului administrativ individual contestat, nu există, acesta fiind emis conform legii, de către organul competent și cu respectarea procedurii existente la momentul emiterii lui. Iar, acțiunea reconvențională a reclamanților reconvențional – B. O. și B. A., nu urmează a fi admisă, deoarece ei, au acceptat respectiva suprapunere a hotarului, și atunci când în ***** au demolat construcțiile vechi de pe terenul său, nu au obiectat și au obținut acordul vecinului ***** la demolarea construcțiilor vechi de pe terenul său, anume cu condiția păstrării în situația existentă a construcțiilor alipite ale vecinului *****, actualul proprietar al cărora este reclamantul P. Iu..

Principiul securității juridice exprimă, în esență, faptul că cetățenii trebuie protejați „contra unui pericol care vine chiar din partea dreptului, contra unei insecurități pe care a creat-o dreptul sau pe care acesta riscă s-o creeze”. Aceasta regula, ridicată astăzi la rang de principiu al ordinii juridice europene, a apărut și s-a dezvoltat, în practica instanțelor internaționale. Astfel, Curtea de Justiție a Comunităților Europene a statuat că principiul securității juridice face parte din ordinea juridică comunitară și trebuie respectat atât de instituțiile comunitare, cât și de statele membre, atunci când acestea își exercită prerogativele conferite de directivele comunitare.

Inter alia,

- cu regret, Republica Moldova NU este membru la Uniunea Europeană și Jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene (care NU mai există cu o asemenea denumire din 2012) NU este aplicabilă pe teritoriul Republicii Moldova (!!!).

IV – EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

Solicităm să fie declarat NECONSTITUTIONAL:

- *Articolul 140. Puterea lucrului decis al actelor administrative individuale*
- *Un act administrativ individual obține puterea lucrului decis atunci când nu mai poate fi contestat nici pe cale prealabilă, nici prin acțiune în instanța de judecată competentă. Dacă un act administrativ individual are mai mulți destinatari sau mai multe persoane sînt afectate de acesta, puterea lucrului decis poate surveni în momente diferite pentru fiecare din aceste persoane.*

pe motivul că el contravine prevederilor legale din Constituție.

În argumentarea juridică ne referim la normele legale din Constituție, după cum urmează:

- *Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate (art. 1 alin. (3));*
- *Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale (art. 4 alin. (2));*
- *Constituția Republicii Moldova este Legea Supremă. Nici o lege nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică (art. 7);*
- *Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime (art. 20);*
- *... dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile ... (art. 23 alin. (2));*
- *Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sunt garantate. Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreptă și prealabilă despăgubire. Averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă (art. 46 alin. (1) – (3));*
- *Curtea Constituțională: a) exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și a hotărârilor Parlamentului ... (art. 135);*

Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO):

- *Înaltele Părți Contractante recunosc oricărei persoane aflate sub jurisdicția lor drepturile și libertățile definite în Titlul I al prezentei Convenții (art. 1);*
- *Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției (art. 6 paragraful. 1 din CEDO);*

- Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional (art. 1 paragraful 1 din Protocolul adițional la CEDO).

Totodată, ne referim și la principiile menționate de Curtea Constituțională, care s-a expus, deja, asupra faptului cum ar trebui să fie un act normativ și care ar trebui să fie condițiile/cerințele ca un asemenea act să fie declarat calitativ: accesibil, previzibil și clar, menționând:

- ✓ Pentru a corespunde celor trei criterii de calitate – accesibilitate, previzibilitate și claritate – norma de drept trebuie să fie formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite. În caz contrar, cu toate că legea conține o normă de drept care aparent descrie conduita persoanei în situația dată, persoana poate pretinde că nu-și cunoaște drepturile și obligațiile. Într-o astfel de interpretare, norma ce nu corespunde criteriilor clarității este contrară art. 23 din Constituție, care statuează obligația statului de a garanta fiecărui om dreptul de a-și cunoaște drepturile (HCC Nr. 26 din 23 noiembrie 2010).

Din perspectiva jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO), legea trebuie să fie accesibilă persoanei și să fie previzibilă sub aspectul consecințelor sale. Curtea Europeană a menționat că nu poate fi considerată „lege” decât o normă enunțată cu suficientă precizie, pentru a permite individului să-și corecteze conduita. În special, o normă este previzibilă atunci când oferă o anume garanție contra atingerilor arbitrare ale puterii publice (cauza *Amann vs. Elveția*, hotărârea din 16 februarie 2000, §56).

Testul preciziei legii impune ca legea, în situațiile în care oferă o anumită marjă de discreție, să indice cu suficientă claritate limitele acesteia (cauza *Silver și alții v. Regatul Unit*, hotărârea din 25 martie 1983, §80).

Astfel, previzibilitatea și claritatea constituie elemente sine qua non ale constituționalității unei norme, care în activitatea de legiferare acestea nicidecum nu pot fi omise.

În sensul Convenției,

o normă juridică trebuie să îndeplinească două condiții suplimentare:

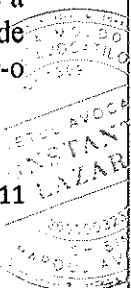
- să fie accesibilă oricărei persoane, lucru care se realizează, de regulă, prin publicare;
- să fie enunțată cu claritate, astfel încât orice persoană să poată, în mod rezonabil, să își conformeze conduita cunoscând consecințele juridice ale faptelor sale.

Această ultimă condiție nu este îndeplinită, spre exemplu, atunci când

- norma legală nu prevede cu suficientă claritate condițiile în care autoritățile statale (instanța de judecată) pot/poate să ia o anumită măsură/hotărâre, precum și mijloacele de verificare a îndeplinirii condițiilor.

În lipsa unor garanții procedurale, simpla existență fizică a normei legale nu este suficientă pentru a fi calificată drept lege, în sensul Convenției.

Legislația națională trebuie să indice cu o claritate rezonabilă scopul și modalitatea de exercitare a discreției relevante acordate autorităților publice, pentru a asigura persoanelor nivelul minim de protecție la care cetățenii au dreptul în virtutea principiului preeminenței dreptului într-o societate democratică.

Considerăm că **incertitudinea unor prevederi** din Codul administrativ este determinată anume de necoresponderea lor cu art. 23 alin. (2) din Constituție și **criteriilor clarității**.

Cu referire la **interacțiunea legislativului cu puterea judecătorească**, apoi urmează să reținem faptul că, în vederea **instituirii previzibilității și clarității** în procesul de înfăptuire a justiției, dar și cel al **evitării situațiilor arbitrare**, parlamentului îi revine **obligatia** de a adopta **legi organice clare**, a căror interpretare **să nu conțină ambiguități, imprecizii sau neclarități**.

Întru argumentarea relevanței constituționale a **principiului legalității**, esențial este de menționat că **prin folosirea unei tehnici legislative inadecvate**, care nu întrunește cerințele **clarității, preciziei, previzibilității și ale accesibilității** normei juridice,

Legiuitorul
POATE SĂ ADUCĂ ATINGERE,
în final,

unor **drepturi, libertăți** sau **principii de rang constituțional**, inclusiv **a dreptului de proprietate privată asupra bunurilor aflate în domeniul său privat**, după cum demonstrează autorul sesizării.

Articolul 140 din Codul administrativ (*după cum el este formulat*)
îi permite instanței de judecată să hotărască,

ÎN MOD ARBITRAR,

atributele de posesie și folosință (*părți ale dreptului de proprietate*),
în contradicție cu reglementările care stabilesc **în mod expres**
că,

- *trec în proprietatea cetățenilor sectoarele de teren ocupate de case, ... care li s-au atribuit în conformitate cu legislația ... (art. 11 Cod funciar),*

fiind demonstrată astfel

și **afectarea unui alt drept fundamental**, constatarea încălcării dreptului de proprietate și principiului legalității fiind deplin, fapt pentru care și solicităm să se constate neconstituționalitatea articolului 140 din Codul administrativ, în ansamblul său, nefiind îndeplinite toate condițiile calitative privind claritatea și previzibilitatea textelor de lege.

Așadar, o **primă critică de neconstituționalitate** este raportată la dispozițiile art. 1 alin. (3) din Constituție, în componenta referitoare **la cerințele de calitate ale normei**: claritate, previzibilitate, accesibilitate ale articolului respectiv - supus controlului.

Cu privire la **art. 140** Cod administrativ - supus controlului, autorul critică, *îndeosebi*, **sintagma**:

„puterea lucrului decis”

care, *în opinia noastră*, **este lipsită de claritate și previzibilitate**,
întrucât EA

nu este definită în legea criticată (Codul administrativ)

și
nici **în vreo altă reglementare legală în vigoare**.

În același sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că **legea trebuie să fie accesibilă justițiabilului și previzibilă în ceea ce privește efectele sale**.

Pentru ca legea să satisfacă cerința de **previzibilitate**, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de **scopul legitim** urmărit, pentru a oferi persoanei o **protecție adecvată împotriva arbitrariului** (a se vedea Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza Rotaru împotriva României, **paragraful 52**, și Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în Cauza Sissanis împotriva României, **paragraful 66**).

Deși **normele de tehnică legislativă** nu au valoare constituțională, prin reglementarea acestora legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concurează la asigurarea unei legislații ce respectă **principiul securității raporturilor juridice**, având claritatea și previzibilitatea necesare.

În jurisprudența sa, **Curtea Constituțională a Republicii Moldova** a interpretat articolul 23 din Constituție prin prisma conceptului de „*calitate a legii*”. Acest concept cuprinde atât accesibilitatea, cât și claritatea legii.

Curtea a reținut că pentru ca o lege să corespundă acestor criterii ea trebuie formulată cu **suficientă precizie**, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite (a se vedea HCC nr. 26 din 23 noiembrie 2010, § 10; HCC nr. 11 din 30 octombrie 2012, § 48; HCC nr. 17 din 19 mai 2016, § 61; HCC nr. 2 din 23 ianuarie 2020, § 47; HCC nr. 17 din 23 iunie 2020 etc.).

Cunoaștem cu toții **principiul** - *Autoritatea lucrului judecat*, dar **EL NU ARE** nici cea mai mică legătură cu sintagma criticată – *”puterea lucrului decis”*.

Dicționarul explicativ al limbii române NU conține o asemenea frază, or această îmbinare de cuvinte și nici îmbinarea de cuvinte *”lucrul decis”*, sau *”puterea lucrului”*.

De **MII DE ANI**, **limba română**

(*declarată de unii specialiști mama limbii latine*) **NU cunoaște o asemenea îmbinare de cuvinte.**

Cuvântul *”decis”*, este folosit ca **adjectiv** și reprezintă calitatea unui om de a fi **ferm** în principiile sale, sau în convingerile sale; or **hotărât** și se referă la manifestările oamenilor: caracter nestrămutat, hotărât, statornic, care nu ezită la luarea unor decizii, neșovăielnic etc.

Cuvântul *”decide”*, *decid*, este folosit și ca **verb** de grupa a III-a: **1. Intransitiv** și reflectă: *A lua o hotărâre; a alege (între mai multe posibilități), a se fixa (în urma unei decizii)*. ♦ **Tranzitiv**: *A hotărî, a soluționa în mod definitiv*. **2. Tranzitiv**: *A determina, a convinge, a îndupleca pe cineva să facă ceva. În limba franceză: décider și latină -decidere.*

Concluzionăm:

- sintagma *”puterea lucrului decis”*, este **STRĂINĂ** limbii române, cât și celei franceze, or latine. O asemenea îmbinare de cuvinte **NU EXISTĂ** nici în limba rusă (în eventualitatea dacă autorii acestui articol ar fi vorbitori de limbă rusă și nici în limba germană, dacă autorii ar fi copiat din limba germană),

dar

în Republica Moldova:

- **legile se întocmesc în limba română !**

V – CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

A declara neconstituțional

articolul 140 - Puterea lucrului decis al actelor administrative individuale:

- *Un act administrativ individual obține puterea lucrului decis atunci când nu mai poate fi contestat nici pe cale prealabilă, nici prin acțiune în instanța de judecată competentă. Dacă un act administrativ individual are mai mulți destinatari sau mai multe persoane sînt afectate de acesta, puterea lucrului decis poate surveni în momente diferite pentru fiecare din aceste persoane.*

din Codul administrativ

fapt ce ar permite **persoanelor**,

din dosarul nr. 2-17212877-02-3a-15032021 care se află pe rolul Curții de Apel Chișinău și care urmează să examinează **apelurile** înaintate de P. Iu., B. A., B. O. împotriva hotărârii judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, din 12 ianuarie 2021 (dosarul de contencios administrativ nr. 3-1658/2019),

ÎN FINAL,

să SE BUCURE de drepturile și libertățile fundamentale,

garantate prin Constituție, Convenția Europeană a Drepturilor Omului,

care și urmează a fi **aplicate în practică, în REALITATE**

(la cazuri concrete) și nu doar teoretizate, discutate în abstract, în aulele universitare.

VI – DATE SUPLIMENTARE REFERITOARE LA OBIECTUL SESIZĂRII

Nu avem

VII - LISTA DOCUMENTELOR

Dosarul nr. 2-17212877-02-3a-15032021 urmează a fi prezentat de către Curtea de Apel Chișinău.

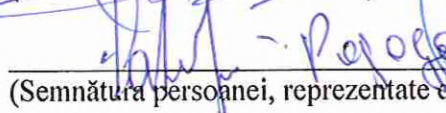
VIII - DECLARAȚIA ȘI SEMNATURA

Declar pe onoare ca informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

Locul: MD-2005, mun. Chișinău, str. Al. Pușkin, 52, of. 17

Data: 27.03.2021

(Semnătura autorului sesizării)

(Semnătura persoanei, reprezentate de avocat)

Prima instanță : Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. L. Holevițaia)

Dosarul nr. 3a-393/21
2-17212877-02-3a-15032021

ÎN C H E I E R E

14 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții de Apel Chișinău

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul

Minciuna Anatolie

Judecătorii

Muruianu Ion și Palanciuc Ecaterina

Examinând chestiunea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, în cadrul examinării apelurilor declarate de către Pojoga Iulian, reprezentat de avocatul Lazari Constantin, Bogos Alexandru și Bogos Olga împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 12 ianuarie 2021, prin care s-a respins acțiunea înaintată de Pojoga Iulian împotriva Consiliului municipal Chișinău, Primăriei municipiului Chișinău, Bogos Alexandru, Bogos Olga, Agenția Servicii Publice privind anularea parțială a actelor administrative, s-a respins acțiunea reconvențională depusă de Bogos Alexandru, Bogos Olga împotriva lui Pojoga Iulian privind încasarea despăgubirii sub formă de rentă și prejudiciului pentru distrugerea intențională a bunului imobil, Colegiul Civil,

C O N S T A T Ă :

1. La data de 21 noiembrie 2017 reclamantul Pojoga Iulian a înaintat acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliului municipal Chișinău, Primăriei municipiului Chișinău, persoane terțe Bogos Alexandru, Bogos Olga, Agenția Servicii Publice, solicitând anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău, care a stat la baza emiterii Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, nr. 0100211158, din 13.04.2004, eliberat lui Bogos Alexandru, Bogos Olga; anularea parțială a Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, nr. 0100211158, din 13.04.204, eliberat lui Bogos Alexandru, Bogos Olga, doar în partea ce se încalcă dreptul de proprietate a lui Pojoga Iulian.
2. Ulterior, au fost depuse cereri de concretizare a cerințelor, în final reclamații cerând (f.d.81-86, vol. II), reclamantul Pojoga Iulian, a solicitat:
 - anularea parțială a deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.6/54-1 din 24 februarie 2004, în partea ce ține de anexă, la numărul 188, prin care Olgăi Bogos, str. Drumul Viilor, 67, codul cadastral al terenului 01002110158, prin care suprafața terenului de 8,18 m.p., dintre care 2,52 m.p. sub construcție, ce-i aparține lui Pojoga Iulian, este suprapunerea hotarului existent cu nr. cadastral 01002110278 cu hotarul juridic al terenului cu nr. cadastral 01002110158;
 - anularea parțială a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr.0100211158 din 13.04.2004, eliberat Olgăi Bogos, prin care i s-a atribuit în proprietate suprafața de teren de 8,18 m.p., dintre care 2,52 m.p.

sub construcție/casa de locuit, număr cadastral 0100211278.01/, ce-i aparține lui Pojoga Iulian, dată în exploatare în anii 1950, ce constituie o suprapunere a hotarului existent al terenului cu nr. cadastral 01002110278 cu hotarul juridic al terenului cu nr. cadastral 01002110158.

3. Bogos Alexandru, Bogos Olga au depus o acțiune reconvențională la 04.04.2018 (f.d.49-54, vol. I), concretizată pe parcurs (f.d.174, vol. I), prin care au solicitat:
 - încasarea de la Pojoga Iulian a sumei de 5400 lei, despăgubire cu rentă în bani pentru folosirea ilegală în an.an.2017-2019 a lotului de teren ce aparține lui Bogos Alexandru și Bogos Olga;
 - încasarea de la pârâțul Pojoga Iulian rentă în bani ca despăgubiri pentru folosirea ilegală în continuare a lotului de teren, care prejudiciază drepturile lui Bogos Alexandru și Bogos Olga în sumă de 1800 lei pe an, plătită anual, cu anticipație;
 - încasarea de la pârâțul Pojoga Iulian a sumei de 1000 lei – despăgubire pentru distrugerea intenționată a bunului imobil proprietate privată a soților Bogos Alexandru/Bogos Olga.
4. Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 12 ianuarie 2021, s-a respins acțiunea înaintată de Pojoga Iulian împotriva Consiliului municipal Chișinău, Primăriei municipiului Chișinău, Bogos Alexandru, Bogos Olga, Agenția Servicii Publice privind anularea parțială a actelor administrative, s-a respins acțiunea reconvențională depusă de Bogos Alexandru, Bogos Olga împotriva lui Pojoga Iulian privind încasarea despăgubirii sub formă de rentă și prejudiciului pentru distrugerea intențională a bunului imobil.
5. La data de 18 ianuarie 2021 apelantul Pojoga Iulian, reprezentat de avocatul Lazari Constantin, a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii instanței de fond (vol. II, f.d. 108).
6. La 10 februarie 2021 Bogos Alexandru, Bogos Olga au depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii instanței de fond (vol. II, f.d. 114-115).
7. La data de 02 aprilie 2021 din partea apelantului Pojoga Iulian, reprezentat de avocatul Lazari Constantin, a fost înaintat demersul cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale în vederea verificării constituționalității art. 140 din Codul Administrativ.
8. Studiind materialele dosarului, Colegiul Civil consideră necesar de a admite cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, din următoarele considerente.
9. La 19 iulie 2018, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Codul administrativ, act legislativ publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova la 17 august 2018, nr.309-320.
10. Potrivit art. 257 alin. (1) Codul Administrativ, prezentul act legislativ a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.
11. În conformitate cu prevederile art. 195 Cod Administrativ, procedura acțiunii

În contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

12. După cum rezultă din prevederile art. 12¹ alin. (1) și (2) CPC, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională. La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.
13. În corespundere cu prevederile art. 4 din Constituția RM, dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte. Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.
14. Prevederile art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituția RM statuează că, Curtea Constituțională exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.
15. Potrivit prevederilor art.20 din Constituția RM, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngădi accesul la justiție.
16. În corespundere cu art. 53 din Constituția RM, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei. Statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvârșite în procesele penale de către organele de anchetă și instanțele judecătorești.
17. Conform prevederilor art. 54 alin. (1) și (2) din Constituția RM, în Republica

Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului. Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

18. Din sensul normelor de drept enunțate mai sus, instanța conchide că, sesizarea Curții Constituționale este admisibilă în situația în care, actul normativ este aplicat sau urmează a fi aplicat, în cauza concretă, în curs de examinare.
19. Colegiul Civil reține că, potrivit normei aplicabile în speța dată, partea apelantă invocă neconstituționalitatea art. 140 Cod Administrativ, invocând că acesta este contrar art. 1 alin. (3), art. 4 alin. (2), art. 7, art. 20, art. 23 alin. (2), art. 46 alin. (1) – (3), art. 135 din Constituția Republicii Moldova, or, nu corespunde exigențelor privind calitatea legii, nu întrunește condițiile de accesibilitate, previzibilitate și claritate.
20. În consecință, urmare a examinării argumentelor și solicitărilor înaintate instanței de către reprezentantul apelantului Pojoga Iulian, avocatul Lazari Constantin privind ridicarea excepției de neconstituționalitate în fața Curții Constituționale, prin prisma art. art. 1, 4, 8, 20, 53, 54 din Constituția RM, instanța constată întrunirea condițiilor stabilite de art. 12¹ alin. (1) și (2) CPC și consideră necesară admiterea cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale.
21. În conformitate cu art. 12¹ CPC și articolele 195, 230 Cod Administrativ, Colegiul Civil

Dispune:

Se admite cererea formulată de reprezentantul apelantului Pojoga Iulian, avocatul Lazari Constantin, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, în vederea verificării constituționalității art. 140 Cod Administrativ.

Se expediază în adresa Curții Constituționale sesizarea înaintată de reprezentantul apelantului Pojoga Iulian, avocatul Lazari Constantin.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței
Minciuna Anatolie

Judecător
Muruianu Ion

Judecător
Palanciuc Ecaterina

COPIA
CĂMINUL
CL. 1
JUDICIALUL